

گزارش خبرنگار اعزامی «شرق» به مناطق حادثه دیده استان کرمانشاه

کمبود امکانات وضعف مدیریت مشکل اصلی زلزله‌زدگان

شرق: ۷۲ ساعت بعد از زلزله ویرانگر ازگله کرمانشاه، همچنان مردم زلزله‌زده نسبت به نحوه امدادرسانی گله‌مند هستند؛ حتی بسیاری همچنان در فضای باز بدون چادر شب را روز می‌کنند.

به گزارش شاهد حلاج، خبرنگار اعزامی «شرق» به مناطق زلزله‌زده هرچند امدادرسانی از همان ساعات اولیه آغاز شده است اما مردم از نحوه امدادرسانی گلایه‌مند هستند و تعداد زیادی از آنها هنوز چادر دریافت نکرده‌اند.

در اسلام‌آباد غرب مردم با توجه به پس‌لرزه‌هایی که همچنان این منطقه را می‌لرزاند، در بیرون از خانه‌هایشان زندگی می‌کنند. وضعیت مردم این منطقه از نواحی دیگر که تحت تأثیر زلزله بوده‌اند بسیار بهتر است؛ آنها در کنار خانه‌هایشان آتش روشن کرده و با اعضای خانواده شب را روز می‌کنند؛ البته ساختمان‌های عمومی شهر مانند بیمارستان‌ها و چند ساختمان اداری دیگر ریزش کرده است. هرچند این ساختمان‌ها به‌طورکامل تخریب نشده اما غیرقابل استفاده هستند. مردم شهر از اینکه وضعیت عادی شهر به هم خورده و مسئولان هنوز به آنها رسیدگی نکرده‌اند، ناراحت هستند. یکی از اهالی شهر اسلام‌آباد می‌گوید: قبول دارم باید اول به جاهای دیگر که وضعیت بسیار بدی دارند رسیدگی شود و بعد به ما توجه کنند اما ۷۲ ساعت از ماجرا گذشته و هنوز کسی به ما سر نزده است. خانواده‌هایی که تمکن مالی داشتند، خودشان چادر خریداری کرده و زندگی می‌کنند اما آنها که نمی‌توانستند، همچنان در کنار خیابان و در فضای باز می‌خوابند. در این منطقه سبزه زندگی می‌کنند؛ متأسفانه است و زیرآوارمانده نداشتیم ولی خانه‌هایمان خراب شده و وضعیت اصلا خوب نیست. تقریباً همه مردم شب را در خیابان می‌خوابند؛ آنها یا در چادر هستند یا در ماشین‌هایشان شب را روز می‌کنند؛ وضعیت شهر خیلی غیرعادی است؛ تعدادی از مردم لوازم اولیه را برای زندگی از خانه بیرون آورده و در پارک‌ها و فضای سبز زندگی می‌کنند؛ متأسفانه مسئولان شهرداری نیز رسیدگی نمی‌کنند.

ایین فرد درباره اینکه میزان خسارتی که به خانه‌ها وارد شده چقدر بوده است، گفت: خسارت خیلی سنگین نبوده؛ البته بسیاری از خانه‌ها قابل سکونت نیست و باید بازسازی شود. دیوارها و راه‌پله‌ها ترک دارد و وضعیت اصلا عادی نیست. پس‌لرزه‌ها هم خیلی زیاد است و عمق این ترک‌ها را شدیدتر می‌کند؛ به همین خاطر است که مردم داخل خانه‌هایشان نمی‌روند.

با اینکه مغازه‌ها در اسلام‌آباد غرب باز است و مردم می‌توانند مواد خوراکی تهیه کنند اما همچنان وضعیت پراسترسی بر شهر حکم است. حضور خبرنگاران در این منطقه باعث شده مردم حرف‌هایی را که زمان زیادی است می‌خواهند بگویند با خبرنگاران در میان بگذارند و از کمبودهایی که دارند گلایه کنند. یکی از اهالی می‌گوید: مسئله فقط زلزله نیست؛ سال‌های زیادی است که قرار است برای ما فضای سبز مناسب درست کنند. چند دوره شورای شهر عوض شده، شهردار آمده و رفته اما هنوز ما امکانات شهری نداریم؛ حالا که شما آمدید از کمبودهای دیگر ما هم بنویسید.

کانون اصلی بحران در سرپل‌ذهاب و روستاهای اطراف آن است، سه روز است که امدادگران کار را آغاز کرده‌اند اما اعتراضات مردمی ادامه دارد. وضعیت کلی شهر آسیب‌دیده سرپل‌ذهاب نشان می‌دهد هرچند نیروهای امداد تلاش زیادی می‌کنند و از اسنان‌های معین نیز نیروی کمکی و لوازم اولیه آمده است اما مشکل اصلی در ضعف مدیریت این بحران است. امدادگران هلال‌احمر در بعضی قسمت‌های آسیب‌دیده حضور کهرنگی دارند.

یکی از معضود امدادگران هلال‌احمر که در بخشی از سرپل‌ذهاب در حال امدادرسانی است، می‌گوید: این اولین مأموریتی نیست که می‌آیم، ما برای چنین شرایطی آموزش دیدیم. مشکل اصلی این است که مدیریت جوان دست ما نیست. ضعف شدید مدیریتی وجود دارد و همین امر باعث

شده امکاناتی که برای منطقه ارسال شده است، به‌درستی تقسیم نشود؛ ما درگیر یک مدیریت احساسی هستیم. این یک واقعیت است که نیروهای هلال‌احمر باید وضعیت بحرانی را اداره و امدارسانی کنند. آنچه در ابتدا اتفاق افتاد، این بود که عده‌ای چادرها را بین مردمی تقسیم کردند که هرچند آسیب دیده بودند اما آسیب در مورد آنها جدی نبود و منطقه بحران‌زده جایی دیگر بود. باید کمپ‌هایی درست می‌شد و مردم آسیب‌دیده در کمپ‌ها و چادرهایی که برپا کرده بودیم، اسکان داده می‌شدند. اگر این اتفاق می‌افتاد، امکانات به درستی تقسیم می‌شد. امکاناتی که به این منطقه ارسال شد کم بود اما نه آن‌قدر که حالا مشهود است؛ بیشترین مشکل ضعف شدید مدیریتی است.

در منطقه سرپل‌ذهاب و محله‌ای که مسکن مهر وجود دارد، نیروهای ارتش در حال امدادرسانی هستند. آنها می‌گویند چند ساعت بعد از حادثه از پادگان کرمانشاه به منطقه اعزام شدند. یکی از سربازان می‌گوید: ۷۲ ساعت است که در این منطقه کار می‌کنیم. غذایی که استفاده می‌کنیم از پادگان برای ما می‌آورند و از غذایی که برای مردم آماده می‌شود استفاده نمی‌کنیم تا افراد بیشتری بتوانند غذا بخورند. ما از صبح که هوا روشن می‌شود تا زمانی که هوا تاریک شود، کار آواربرداری را انجام می‌دهیم.

او درباره اینکه ارتش چقدر امدادی امدادرسانی در این‌گونه موارد را دارد، می‌گوید: ما آموزش می‌بینیم و در دوره آموزشی به ما می‌گویند و یاد می‌دهند که در این‌گونه مواقع باید چه کارهایی بکنیم. ما هم هر آنچه فرمانده‌مان می‌گوید، انجام می‌دهیم.

وی درباره اینکه چه تعداد جنازه از زیر آوار بیرون آمده است، می‌گوید: متأسفانه تعداد کشته‌شده‌ها بالاست؛ جین آواربرداری جنازه بیرون می‌آوریم. اما نکته دیگری که وجود دارد این است که مردم نگران اموالشان هستند؛ کسانی که خانه‌هایشان در این منطقه است خودشان هم حضور دارند؛ طبقه به طبقه که آواربرداری می‌کنیم، دارایی‌هایی که قابل بیرون‌آوردن است جدا می‌کنیم و به خانواده‌ها تحویل می‌دهیم. در طبقات زیرین نمی‌شود اسـوال زیادی را بیرون کشید؛ از بین رفته‌اند و فقط وسایل کوچک باقی مانده است.

اما در طبقات بالا دارایی‌های بزرگ هم قابل استفاده است که به صاحبان‌شان تحویل داده نمی‌شود.

مردم از حضور ارتش در منطقه بسیار راضی هستند و می‌گویند سربازان ارتش بسیار به آنها کمک کرده‌اند. مسئله اصلی نیروهای ارتش نبود نور است. آنها می‌گویند با تاریک شدن هوا از آنجایی که برق منطقه قطع است و نمی‌شود کار کرد، امدادرسانی و آواربرداری را تعطیل می‌کنند و تا فردا صبح دیگر کاری انجام نمی‌دهند.

یکی از اهالی مسکن مهر سرپل ذهاب با نشان دادن ستون‌های بنای مسکن مهر که قرار بوده از بتون باشد، می‌گوید: این ستون‌ها با آجر درست شده است، معلوم است این آجر دوام ندارد. آقای احمدی‌نژاد به ما گفت بایاید با ۵۰ میلیون تومان صاحب خانه شوید و این هم شد نتیجه‌اش. حالا روی Sherman ویران شده.

خانه‌های شخصی‌ساز هم در این منطقه آسیب دیده‌اند اما آسیب آنها چندان جدی نبوده و به اندازه خانه‌های مسکن مهر ویران نشده‌اند. البته خانه‌هایی که ضدزلزله ساخته شده‌اند آسیب‌هایشان جزئی است و شاید یکی، دو دیوار ترک خورده باشد اما خانه‌های دیگر آسیب‌های جدی‌تری دیده‌اند.

وضعیت در سرپل ذهاب بحرانی است و مردم به‌شدت عصبی و غمگین هستند. در منطقه‌ای که مسکن مهر وجود دارد از هر خانواده چندین نفر جان خود را از دست داده‌اند.

یکی از اهالی می‌گوید: همین افرادی که می‌بینید ایستاده‌اند هرکدام چهار، پنج نفر را از دست داده‌اند و اجسادشان بیرون کشیده شده است و منتظر هستند اجساد بقیه بیرون آورده شود.

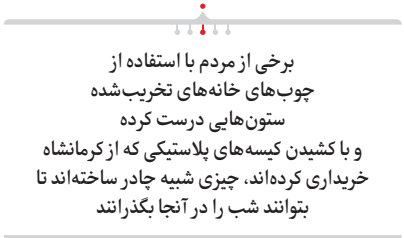
مغازه‌ها خالی از مواد خوراکی هستند. صاحبان مغازه همان مواد کم خوراکی‌ای که دارند را بدون هیچ متنی در اختیار همشهریان‌شان قرار می‌دهند. در یک سوپرمارکت

مردم رفت‌وآمد دارند، صاحب سوپرمارکت هم ایستاده‌است هرکس به اندازه نیازی که دارد برمی‌دارد اگر پولی باشد می‌دهند و اگر نه می‌روند صاحب مغازه هم چیزی نمی‌گوید. او می‌گوید: اگر من و شما به داد این مردم نرسیم و به همدیگر کمک نکنیم چه کسی کمک خواهد کرد. وظیفه من است که همشهریانم را در این شرایط اذیت نکنم.

زن جوانی که کنار ویروانه خانه‌اش ایستاده است، می‌گوید: با شوهرم در یکی از واحدهای آپارتمانی زندگی می‌کردیم، راستش نمی‌دانم این آپارتمان را چند خریده است ولی در یک لحظه همه‌چیز دود شد و رفت هوا. به خاک سیاه نشستم هرچه داشتیم از بین رفت. همه‌چیز خراب شد نمی‌دانم باید چه کار کنیم. او درباره اینکه آیا مواد غذایی به آنها رسیده است یا نه، می‌گوید: کدام مواد غذایی؟ در این چند روز چند تکه بیسکویت و چای خورده‌ام آن هم مردم داده‌اند نه اینکه فکر کنید کسی برایمان آورده باشد.

او درباره نحوه امدادرسانی می‌گوید: هیچ چیز نداریم حتی چادر نداریم اصلا نمی‌توانید تصور کنید شب‌چطور بر ما گذشت خیلی بد بود وحشتناک بودا وحشتناک! خدا پدر این سربازهای ارتش را بیامرزد اینها به داد ما رسیدند. اینها هم آواربرداری می‌کنند مواد غذایی و چادر که ندارند.

نیروهای ارتش بیشتر در شهر مستقر هستند و نیروهای سیاه در روستاها مشغول به کار شده‌اند. ویرانی در روستاها هم بسیار بالاست. از آنجایی که بیشتر خانه‌های ساخته‌شده در این روستاها کاهکلی است حجم آوار و خرابی نیز بیشتر است. شهردار ازگله در مصاحبه‌ای نسبت به نبود چادر و امکانات در این شهر مرزی گلایه کرد و گفت: با اینکه دستورات صادر شده و مسئولان آمدند و سرزدند اما تمرکز برای امدادرسانی و اطلاع‌رسانی روی شهر سرپل ذهاب بوده و مردم ازگله وضعیت خوبی ندارند. از زمان زلزله مردم بیرون می‌خوابند مواد غذایی نداریم حتی بنزین نداریم که ماشین‌های شهرداری امدادرسانی کنند. مواد غذایی نداریم ما اینجا به غذا و امکانات احتیاج داریم. بچه‌های یک‌ساله و دوساله و زن و مرد پیر در خیابان می‌خوابند. کانون زلزله

برخی از مردم با استفاده از چوب‌های خانه‌های تخریب‌شده ستون‌هایی درست کرده و با کشیدن کیسه‌های پلاستیکی که از کرمانشاه خریداری کرده‌اند، چیزی شبیه چادر ساخته‌اند تا بتوانند شب را در آنجا بگذرانند

این شهر بوده و تا ۸۰ درصد تخریب شده است. درخواست داریم امدادرسانی انجام شود و کمک برسد هرکسی هرچه به دستش می‌رسد برای ما ارسال کند وضعیت مردم خیلی بد است.

قبرستان‌های شهر سرپل‌ذهاب تخریب شده‌اند؛ شکاف‌های عمیقی که در زمین به وجود آمده، در برخی موارد منجر به بیرون‌زدن بخشی از اجساد شده است. هنوز کسی به این روستاها سر نزده و امدادرسانی برای ساکنان آنها انجام نگرفته است.

شاهد حلاج از روستای کانی‌عزیز گزارش می‌دهد: ۷۰۰ خانوار این روستا بدون حتی یک امدادگر در وضعیت بسیار بدی به‌سر می‌برند. یکی از اهالی روستای کانی‌عزیز دراین‌باره می‌گوید: جسمه‌ای که داشتیم و آب آشامیدنی را از آن تأمین می‌کردیم، بر اثر زلزله خشک شده و مخزن آن هم ترک خورده است. آب آشامیدنی نداریم. هیچ‌کس به ما سر نزده است. یک نفر آمد ارزیابی کرد و رفت؛ دیگر نه کسی آمد و نه امکاناتی برایمان ارسال شد. وقتی اقوامی که در تهران داریم، توجه زلزله شدند، با ما تماس گرفتند و برایمان پول واریز کردند. خودمان به بیرون‌زدن رقتیم و مواد خوراکی خریداری کردیم. جاده خراب شده است. تقریباً ۸۰ درصد خانه‌ها خراب شده‌اند و زن‌ها و بچه‌ها بیرون مانده‌اند. چند چادر از

کرمانشاه خریداری کردیم و آوردیم تا در آن زندگی کنیم، بلکه نیروی امداد برسد؛ اما هنوز که هنوز است کسی نیامده است. قبرستان تخریب شده و امکان اینکه مرده‌هایمان را دفن کنیم، وجود ندارد. شش نفری که در این روستا مرده‌اند، همین‌طور بدون مراسم شرعی دفن شدند. دو نفرشان مادر و دختر بودند که کنار هم گذاشتیم و دفن کردیم. آب نبود که غسل بدهیم. برخی اخبار حاکی از آن است که حدود صد نفر از قربانیان زلزله به همین شیوه و بدون صدور جواز دفن، به خاک سپرده شده‌اند.

خبرنگار ما گزارش می‌دهد مردم روستای کانی‌عزیز و ناوه‌فره در وضعیت بسیار سختی به‌سر می‌برند. راه‌های ارتباطی این دو روستا قطع شده است و پس‌لرزه‌ها باعث شده مردم به‌شدت ترسند. ۸۰ درصد خانه‌ها تخریب شده است. سوخت وجود ندارد و مردم برای اینکه بتوانند خود را گرم کنند، از تیرچه‌های چوبی و درهای شکسته خانه‌های تخریب‌شده استفاده می‌کنند تا آتش روشن کنند.

همچنین برخی از مردم با استفاده از چوب‌های خانه‌های تخریب‌شده، ستون‌هایی درست کرده و با کشیدن کیسه‌های پلاستیکی که از کرمانشاه خریداری کرده‌اند، چیزی شبیه چادر ساخته‌اند تا بتوانند شب را در آنجا بگذرانند. باین‌حال آن اهالی که توانستند کمی روی پای خود بایستند و برای خودشان چادر درست کردند، از اقوامشان در شهرهای دیگر کمک گرفته و به روستاهای اطراف رفته‌اند تا به زلزله‌زدگان کمک کنند و برای آنها آذوقه ببرند.

یکی از اهالی روستای ناوه‌فره می‌گوید: سوخت نیست و ما در شرایط سختی به کرمانشاه رفت‌وآمد می‌کنیم. تلاشمان این است تا جایی که می‌توانیم، هرچه می‌خواهیم در یکی، دو بار رفت‌وآمد تهیه کنیم؛ چون وضعیت پیداکردن سوخت خیلی سخت است. ضمن اینکه چون نیروی انتظامی نیست، نگران این هستیم مبادا اتفاقی برای زن‌ها و بچه‌ها بیفتد؛ به همین خاطر مردان روستا سعی می‌کنند شبانه‌روزی خودشان از روستا مراقبت کنند. اگر کمک‌هایی که مردم از تهران برایمان واریز می‌کنند نبود، معلوم نبود چطور می‌توانستیم این سه روز زندگی کنیم.

کمبودها فقط شامل غذا و چادر نیست و حتی دارو نیز برای امدادرسانی بسیار کم است. یکی از اهالی سرپل‌ذهاب درباره این موضوع می‌گوید: وقتی بیمارستان سرپل‌ذهاب تخریب شد، نیروها می‌ترسیدند وارد بیمارستان شوند؛ البته درست هم می‌گفتند، ممکن بود هر لحظه بقیه آوار روی سرشان بریزد. من و یکی از دوستانم وارد خرابه شدیم، به سمت داروخانه رقتیم و هرچه دارو بود جمع کردیم و با خودمان آوردیم. اگر همان داروها نبود، شاید تلفات خیلی بیشتر می‌شد. او درباره اینکه با داروها چه کار کردند، می‌گوید: همه داروها را به پزشکانی که بیرون بیمارستان کار می‌کردند، دادیم و بعد هم که بیمارستان صحرایی آمد، داروها را به آنجا منتقل کردند. چند قطعه وسیله پزشکی به‌دردبخور که سالم مانده بود نیز بیرون آوردیم. البته کار خیلی خطرناکی کردیم، ممکن بود هر پس‌لرزه کوچکی بقیه آوار را روی سرمان بریزد؛ اما چاره‌ای نبود.

مردم روستاهای اطراف نیز با داروهایی که توانسته بودند از داروخانه کرمانشاه تهیه کنند، مجروحانشان را پانسمان کرده و همچنان منتظر نیروهای امداد هستند.

یکی از اهالی روستا می‌گوید: اگر به ما کمک نرسد، ممکن است تعدادی از اهالی بر اثر بیماری جان خود را از دست بدهند. فقط جرات اهالی روستا نیست، احشامی داشتیم که همگی زیر آوار تلف شدند. اگر نتوانیم آنها را دفن کنیم، مرضی در روستا می‌پیچد و نمی‌شود کاری کرد. کلی آدم می‌میرد. سه روز گذشته و ما نگران این هستیم که بیماری این دام‌های تلف‌شده جانمان را بگیرد. این دام‌ها همه زندگی ما بود که از دست دادیم.

علی، یکی از اهالی روستا، درباره اینکه آیا کسی زیر این آوارها مانده است یا نه، می‌گوید: ما تعدادمان در روستا کم است. همدیگر را می‌شناسیم و می‌دانیم چه کسی کجا زندگی

می‌کند. آن‌طور که خودمان سرشماری کردیم، همه هستند و کسی زیر آوار نیست؛ اما زندگی‌مان به‌طور کامل از بین رفته است. با امکاناتی که خودمان تهیه کردیم، توانستیم تا امروز خودمان را زنده نگه داریم. حتی یک پتو برایمان نیاورده‌اند. اینجا منطقه کوهستانی است. هوا سرد و بورانی است؛ اما اصلاً به ما رسیدگی نشد. خبرنگار اعزامی «شرق» که خود نیز شب را بدون امکانات گذرانده، گزارش کرده حتی در سرپل‌ذهاب که تمرکز امدادرسانی در آنجاست نیز باز برخی مردم بدون پتو و چادر شب را به صبح رسانده‌اند.

یکی از امدادگران هلال‌احمر که مسئولیت عملیات در منطقه را بر عهده داشت نیز نتوانست پتوهای ارسالی به منطقه را از دست یکی از رانندگان خودرو بگیرد و به مردم بدهد. این راننده ۱۲ پتو را نگهداری می‌کرد و مدعی بود مسئولان گفته‌اند پتوها به کسی داده نشود و نمی‌پذیرفت پتوها را به مسئولی که در منطقه بود، تحویل بدهد.

یکی از اهالی می‌گوید: وضعیت طوری شده که باید برای گرفتن پتو و چادر جنگید؛ هرکسی جثه قوی‌تری داشته باشد و سماجت بیشتری انجام دهد، می‌تواند مقدار کمی امکانات بگیرد، مثلاً خانواده‌ای قدرتمند بوده و مردانش توانستند چند چادر بگیرند، اما خانواده‌ای هم بوده که اصلاً نتوانسته چیزی بگیرد. من فلج هستم و نتوانستم خودم کاری بکنم، ماسدم جلورفت که چیزی بگیرد و توانست فقط یک پتو بگیرد. مردم این منطقه در سال‌های جنگ خیلی زحمت کشیدند و حالا انتظار دارند مردم ایران به آنها کمک کنند.

وضعیت روحی مردم به‌دلیل از حضور روحانی، رئیس‌جمهوری، در میان آنها بهتر شد و آنها امیدوارانه‌تر منتظر امدادرسانی هستند. گفته می‌شود با پخش خبر رسیدن سه هزار چادر به فرمانداری سرپل ذهاب مردم مقابل در فرمانداری تجمع کردند، اما مسئولان اعلام کردند چادرها را برپا کرده و خود مردم را در آنجا ساکن می‌کنند. این اقدام مسئولان برای جلوگیری از تکرار اشتباه روزهای گذشته در توزیع چادر است. در روزهای ابتدایی امدادرسانی، از آنجایی که چادرها در اختیار مردم قرار می‌گرفت، عده‌ای که نیاز کمتری داشتند و می‌توانستند در خانه‌ها بمانند چادر دریافت کردند، اما مردم نیازمندی بی‌چادر ماندند. بنابراین به پیشنهاد مدیران هلال‌احمر قرار شد کمپ‌هایی تدارک دیده شود و مردم در آن کمپ‌ها ساکن شوند.

هرچند گفته می‌شود نگرانی‌هایی درباره امنیت وسایل زیر آوار مانده وجود دارد، اما مأموران انتظامی و امنیتی اعلام کردند امنیت در شهر برقرار است و اگر هم سرت‌هایی اتفاق افتاده، سرت‌های خرد بوده است. باین‌حال مردم نسبت به برقراری امنیت ناراضیتی ندارند و گلایه آنها از نبود امکانات است.

درخواست کمک برای مردم زلزله‌زده کرمانشاه از سوی سازمان‌ها و سمن‌ها آغاز شده است. رئیس‌جمهوری دی‌روز بعد از بازدید از مناطق زلزله‌زده از مردم خواست به آسیب‌دیدگان کمک کنند. روز گذشته هلال‌احمر اعلام کرد در مناطق ونک و تجریش، میدان ولیعصر و چند میدان اصلی شهر تهران برای جمع‌آوری کمک‌های غیرنقدی مردم امکاناتی فراهم می‌کند. ضمن اینکه مردم می‌توانند کمک‌های نقدی خود را به شماره حساب‌های ۹۹۹۹۹ به نام هلال‌احمر نزد بانک‌های ملی، ملت، صادرات، رفاه، مسکن، دی، تجارت، سپه، پارسیان، شهر، آینده و رسالت و شماره حساب ۷۰۲۰۷۰۰ (ارزی دلار)، ۸۰۰۳۰۰۰ (ارزی یورو) بانک ملی و ۱۴۰۴۴۰ (ارزی دلار) بانک ملت واریز کنند. همچنین کدهای *۳۰۱۱۲*۷۴۱۰۳ و *۷۲۴#* برای پرداخت آسان موبایلی و شماره کارت ۰۶۶۶۰۰۶۴۳۳۷۷۷۰۶۱۰۴ برای دریافت و ارسال کمک‌های نقدی به زلزله‌زدگان در دسترس شهروندان خواهد بود.

از استان‌های دیگر هم خبر رسیده است مراکزی برای دریافت کمک‌های مردمی راه‌اندازی شده و مردم می‌توانند اقلام اهدایی خود را به این مراکز تحویل دهند. پتو، چادر و لباس گرم بیشترین نیاز مردم این منطقه است.